

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 39

Fylke: Aust Agder

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Landvill

Emne: Høgtidsmat ved bårdsfest

Bygdelag: Nedre ungdom

Oppskr. av: Jorma Gjernes

Gard: Gjernes

(adresse): Landvill kommunat

G.nr. 78 Br.nr. 4

- A. Merk av om oppskriften er etter eiga røynsle. *Det var eiga røynsle*
- B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Høgtidsmat ved bårdsfest

a. Føddelen

1

Det var ein smykke, lekutt klett i Landvill. Det var matkoken, blattning og andre kvede, born kom. Det var bartsengraut for fordel samstund med rosinen i vist grauten. Etterdels blei brukt det her og gaust.

2.

Det kom heldt en faltkorb, dø dei svædig heldt andre, holdt vel, hva dei har.

3

Sunnebider kløg dei beg jarman; ørklau haddi graut, ørklau haddi bartsengraut, spettekorn med kletta. Det hevdet også at matpro haddi heimelaga vise mindig.

Som regel den fjord. 4 dagar etter føddelen.

4

Det komme komma to tri dagar etter tilbom, dei svættja ørklau fortig: tryg, ørklau korn/festkorn med mygg, over gangen, men bartsengraut var det mælt av hestlyden korn festkorn han mælt frå bartsels kobbens. Det var smykke bartsengraut; men det hevdet at ørklau bartsengraut. Det er vort fortalt av vist Ygland etterlært, ja gresser at det var ein manm fra Ygland som hadde i datter frå Yngseld. Ørklau blei også gitt gavdet var et ufordelegt stue med høg lue og kniøfitt, skia klabb og han blei seg fram felblitt.

2

Vat han var og gi opp. Han kom da fram til blaut, varer, svært
gi seg til til andre dagen før han fikk på haundagen.

6

Det var ruseus graut med et stort lærverk i, og grauten var
utkrokt i blyggingene med bultha og haand på.

7

Det var St. Gudrun den gjevde rusein, en stor ganga for det var
lang avstanda mellom gardar, og de gav var ikke har,
i general tid.

8

Mange lekulla ein aubar, andre hadde Stein tøyfresser.
Om barker hadde dei i faste fiskeganger.

9.

Det var Halla del barbergmøl enten det var graut eller
bryllustatett. Haddi dei sløge bar dei varod leg pølba
og klegflekket etter andre god. Leng.

10

Det var n. st. Maria som gav dei det var fastbar deg alle
hundi dei døfren;

11

Det var St. Gudrun mannen gett, det var alle, vera hvar det
var blyggesett som heude mannen frå Igland.

12.

Sørdeigfølt blei alltid brattlera med det leidte dei hadde i
hatty. Det var ikke St. Peterod aubar det var gut elles gjevde, den
var kannen til verden.

13

Dog har ikke höyst, al dei hadde natto lekstillet av man på
det gjevde hod dei fikk, men spørsla gaf fest til dei god snab.

14.

Det hender att dei ikke, fikk brattling kres det var haestare
deg, men der blei alltid hoder til learnedapen.

15

Det hender no att dei var barberg mæl filerugfli kom van Hornen
i uleilighet.

16

16.

3 myr lid oppe i del meie av snøen med karbungeskaut, men
no lom bratt Hall, og næren so i Hadel, brutto dei myrja a
senda inn til Hall. Ætta brut so dei myr, i sende heimkall
bygdest Hall med myr rokner og sotkai. Det var tilfelden dei
lekt bolomsethe jø laurdal del vat høst i bygja dei brot Hall.

17

3 gamal lid i Landvik gett bødy, og i grotta i Skatval lid
dei var 4 år først då legga stål under i hledidhakel.
3 gamal lid brutto dei oggi sava sollver til brenning inn i
karmeloga klodspagg. 3 myr lid gao dei myrja dukket til Ema
gjens og gutans festt blundom ein leitligrjupstol eller
mollo som dei Hall, nagle del var mollo som ringlo dei kista
jø del, og del var ubige morro for den ågten.

18

3 ungar lid oppe dei hukki i ei eller anna busar, og gutan
far gjerri ein rukkefest jø fralle.

19

3 dåbsskålau var først og fremst gauelein og så hoddidau
med molte av dei rickmali nabane.

20

Dapt Hallabel Haller inn hev „Barredap“

21.

Gjesten hadde juust med sig sendnings av alt, bløgt.
Dei hadde også smid bog Hallverbuk og lungemass, var
det bå at dei hadde blæstro i dei lidla bærnedajun der.

22.

Søg högdy, tali om at ho som har lært blendig
seni meir enn dei andre, og ho som toll av læs. Ved
dajen var opp flittig til å leira sendung

23.

No i dida er det høest tilfelden, at der kvar molte med
sendung. Mannen på garden blir som regel for all
som skal til

B. Fødselsdag:

24

Yngre tider - bavir og har høst - var dei eldste, så nogen, med blitt i var bygd. Før voletrøn kunde det vera, at dei hadde saman molten på årsmaalsdagar.

25

Det var lid træt dei fann ei tilstilling på fødselsdagen, men når dei kunda 30 år bo byrga dei blor, kalasen for deles mæltdagar som dei hadde det høst. Det vil seie, tal om når dei høgdedet 30 år dog 70 jo optil 80 år, då er det kalaball dei gasterer. Mange loom har var med i bygdeleiring etter han rukket, så langt at dei er blitt anslag i bygda før lange artiklar i blada om alt det dei har gjort.

26

Det er et hølden der blir ledd molten, det kan vera på BerstHill årsmaaldag at der blir sendt ut BerstHill en lejding til meire fram til fall i bygda. Det er Hammar et 1816. Et hølden uerdar gester for å ønske tillykke med dagen.

27

Det er ein god gammal hølden at du legg gaver hvis det er BerstHill årsmaaldag.

28

Yngre dagar var det ein tradisjonell høld. Hølluppa, med ledds og dans til Røtel og frøleter.

29.

Det var lid brukt at den nye høld, alle grotte og bane. Høld med studd Røtel, og hyllebagt kaffi og alle blad Røtel.

C. Konfirmasjon:

30

Fra dei alde tider har eg høgt at det var konfirmasjon trekk attende til den tid konfirmasjon var en førd seremoni, var om lag som nå med tal av presten Røtel.

Resabjon av konfirmanternar på galret. Her han og Kaubla
Herr. til ei mykle moroban, dogi som i berlig sangar sing sjøl.
Men hadde ein gammal jorost her i lokka som var noko bli
etter fungar, derfor blei dei øst. på galret sam, betala mest
til presten & føro om konfirmant foråndt var bårem å.

Tog å gjel tilbørlordet han var til at eg forble noko som heile
ring. 3 syuge åre alderen på ein elvreddarast til Nore fra
Saedi i Vestfold, og eg fikk leir, at eg var ansett som
eler, far min ba dei ring, at eg snart gå med til farsleia
og få ein prestekall. «Her har du sovond, men Din sia
Komun i luu, et presten tilkommur delgj meir en 1.07
åape for ein boraren atest. Tog gjeleid då ned til farsleia
der, kaunla på og kom inn. Presten såg opp og svarer,
Kva eg vild. «Det er om presten veldig ring en atest,
du eg tilfeld. på ein stille. Det tildei dei få junn
alekksander, for dei har dardan flukt qui fra Stolen,
det vel jeg!». Så tilpreis han, og eg synet godt, at atesten
blei noko lang, meir en halvt ring. Etter noko del.
Men eg lo meir til at ned fra stolen av allein hadde
presten sett ei klammun dom i gaudi døkkement og
enri i Klammun stod 1.60. Tog tillet ring å legga, at
min far ba at presten istely, til Nore meir en 1.07 for
ein stille atest. Far del sel hrod der stor på atesten,
men gut! «Nei eg hadde ikke del. Du star at du har gatt
to gang, det berreut har etter at du var konfirmert!»
Så tilfeld. Han har 53 öyrn meir far at eg hadde
gatt to gang til kvenn bood etter konfirmasjonen.
Tog lokallepresten, bat til og gjeleid.

31.

Den 1. desember 1909 var konfirmanat
Dei pleier å gi kvarandri konfirmasjon bilde kau
med bogen leyrda i kapplo på sjølv dager. Det har
vara ikerell. Så lenge eg klam minnast at dei hadde
selbstlop på des dager. Jo, dei var framstøande
könner bod altid jordha og Klakkaten til 1. desem-
ber.

Jar, var det var konfirmaasjonstekstet oppet dei om
at le Prest og Klosteret. So fasset dei bygda av gjort kren dei
vildi gjelle.

Før i tida sende dei altid budinger, no sende dei mykje
blamebu eller ein eller anna mykje gjenstand. Til gutene sende
dei mykje tallskriva med etter, og til gjentana løsager og
anna gjent

Det sendu ditt, at dei som ettegj. er and bedre sende
telegrammer og andre gavar

Ja, leatturen på skidel er naturligvis interessert i å
leia av med laqvirket konfirmanasjon, og han anber-
faler hellt himmkringler.

D. Boklapp:

3 gammal tid var det bradetjan og hald. festaköl.

Det er godt av noko no i vort tid

3 gammal tid, der tid og røt eng klær og søravnet at der
var lærkryllar på ein gard i Lærdal i som fulde
8 dogar! Det åt og drakk, dant so langt dei kunne.
Når dei so var do kroylede dei Knekk, Ulvik, more, gjekk
der bøen hodd. Kortast vir heim til bygdsolo og bor-
tuker ut, så kom tilbake, og fråan i sifn med snal drygt
og dars, ba hold dei fra 8 dogar bleire. Spelmannen
som hadde dei kryllane hadde totall vært bremmen
kjølmannsblare hodd, og so ein har job for han måtte
stå til spørsti og sløtth. Dæster frigjesteine,
os du åt dem regd 4 mallbilar. Når den måltidet var krevd
Kals med kremelaga sonar dette att kallejulen koff iles mykje
Boklappes middager var fekk boklappa med boller, det

var brudgjord Hall i gamle dager her.

B) Morganental. 11. 7., onsdag kl. 17. Vøppi og Hall kl. 4-69
 Kvelðusmal kl. 7. Men al fjá mollo fæst til dei jo og ha mollo
 og bila i. C) Jan Færøtt Vøppi upp. minn boller miðst
 Þessars við allt lekylletrum dei var ei spættur her. Þær yllyr
 var Höllermeistaren i Álbirðal, kær miðst. Fratta fjá ófoss
 glabberi, kær miðst eitt, vera kærjan, minn bjalvlogi.
 Fratta han fjá at gæstan íslige fætur for myggi. Så
 dei skuldi vortu gætt og alesun. Ði jan dei haddi fast
 program fyrir klær dag. Ande dogur fæst til dei kælgrauð
 og fridgedagen fæst til dei læstefst. Ællar var dei landar
 miðst formundig líllar.

39

Det var lo og miðst, med dd, del klær myggi, en fjá oon
 dei haddi god eller生生 dei god ráð.

40

Ja, i gamle daga fyrir a dei smóður suð klær megar
 sú del klær stakkti ut.

41

Det var eg ég til heil mollo am frið.

42

Eg har ekki hært al dei haddi mollo sekinam fró
 sendinga her.

43.

Det heldt Klæmann kom fram sendingu her

44

Ja, del heude her al dei fæst til suð dei som klær med
 sendingu, men dei var ég til held. fæst boond og deit.

45

Ja, som eg var i skyld 44 laud dei med Klæmann
 eignaðarbeiki, minn heim egen

46

Det var lekurst Klæmann som klod for manan og heimath
 sendingu

Ja, som eg alltid har sagt. Det er kanskje hardt i
fremtiden i gammal tid. Det blei bleitt rundt det i 90 åra
da Rom den sørnordiske modersmålet blei tatt.

Der er flere som var i Lida borg hotel til krysstogt.
Dei fyrst hotellet fel a stø for alle brenninga så dei sova
var krysstogt bitalit hotellet, så bleygus dei att likevel.

Jau del et svært gøy som reiste til ein eldre annan by før
å halda krysstogt uten krysstogtbygning.

Brenninga varom blitt send etter den adkomst som dei
var oppe oppi.

Det var ei gjeld i motta bokstavet av, del et mogleg/
at dei leid saman opptak på åktornsdagen edret krysstogt.
E. Gravål.

Det var nesten familiær først og fremst av andre nære
kendte. Dei hadde eit bestmann som den bende ut eit par
dagar før gravølet.

3 gammal tid kunne gravøld vare i flere dagar
Det var dei vanlege måltidene om lag som til krysstogt.

Det var norgensmal før grytan som dat klaren kvelden
for gravølet og sedan fekk dei nolle dei kalla "bitte"
for den høgtidleg haninga til fuldig for sig, mat festen
hodd. Såla de var del av bildet med ledd. I den gamle Lida
vart det også danna det var eit kystkonservar som blei
fot til kullen. Eg har høgt til å fotte for soya frå ei
annan bygd. Og hadde ein onkel som til fuldi hadde
gravøl for klaren. Den hadde eit dødig spettet det.
Kast fjedo var klaren. Det var kanskje det var litt tilbake

en openam skulld "der Hallo klood del ein med ei brundevænt flakk og skjell og esten etter som dei gikk
isen på hytten, gabbet og ein boklette med Hallokrana
og var ofestans eit stykkje Hall. Omtal spart myggen
og veldi, gå og sparte ofestans, dekket loka og sseie av
di igdar at holdmanna. Og tilstot myga ligga. Det
var dé ein karbatisp 119121. Men omtal 119121.

- Det er ein gamal og god stil og den stil er oppkalt
- Holdet sålegger over loka!

53

Og han 119121 høgsl mottor om det her. Det mylla alltid
mal ned gravol her.

54

Det Hallo open her horndmaltid. Gravolmaltid.

55

Det hevd. derom det var for liten plett, heimen, at
dei mottor leideheit eller stikkelsest. Et gravol

56

Gesten hadde aldri sendesongen med lig, same hevd.
dei dagen i foregong

57

Det loka er ikke høgsl mottor om her.

58

Kei mottor Hallo hvis sendesongen blei sendt dagen før
høk og ikke høgsl mottor om.

59

Kei del var ein gen. Stiftina på graven har om den
orddode var geft eller ugeft. Geftgraut var brukkt i
gravol anten det ein geft eller ugeft som var avliden.

60

Før i tida gjekk gravølet for seg med meir, brakkt
og brann, det kom sig mykje avat det blei brusel-
hukdrøyt i gamle dager, no er det bleit med det,
når foregår handlunger, og lomstaket frå ein nære
Hallkvært ser alt.

Det bleit lett etter kvart slutt med alkys dregkraftslagring. Sed gravöl etter all arhalds varslato farur få no færre del av klype kultdregkraft sed gravöl.

Tau, det var en lang merkefest. Det var lang. Sed gravöl at al dei skulde den gamle tilfjellon, men det gamle er gjerdingang og all er blitt mykt formodenleg til det bider.

Det er almenndig som sidandri gjellet, at dei formal, eller meire, nymotus siptey, med slutt og debet til middagen.

Nei, det er jo alt slutt no, med al klype kultdreg sed gjetur og høgster i carboverfoten.

Det er meire bladdundet, gjer det, men høgfallte brustler blundom begraudset voldsgjá brokk

Det byrja med slippflege innleidningar i sluttinor og aicjetter som eg merket.

Dödbfald i oriture var avseint i oriture om lag i dømme tidskrum.

og høgfaller til at det har dausul beg motton
fradlyper kvar ei blod. Blod. Blod. Blod. Blod. Blod.

Jo no i lida er det mange som feirer mardager
Det lang ynde før ca 10 år siden

Det er begynnt mylg å høglate fastdager

Marskaller, det er vanlig kring som blir laga

Balseru er prester begjeldt dog. For mardagen

Mardagen ble hard for 10 av lida
Fastdagen var også dets

J. S.